

Sygn. akt VI W 3325/16

(...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

R. D. synowi C. i D. z d. K., ur. (...) w B.

obwinionemu o to, że: w dniu 28 sierpnia 2016 roku około godziny 13:50 we W. przy ul. (...), ze sklepu (...), dokonał kradzieży sportowych butów marki P. o wartości 139 złotych, czym działał na szkodę (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. uznaje obwinionego R. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 20 (dwudziestu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2016 r. około godziny 13.50 do sklepu (...), mieszczącego się przy ul. (...) we W., przyszedł R. D.. Obwiniony schował pod koszulkę buty sportowe marki P. o wartości 139 zł, a następnie opuścił sklep, nie płacąc za zabrany towar.

Pracownik ochrony sklepu – (...) udał się w pościg za obwinionym, jednak nie zdołał go ująć. Po kilkunastu minutach znajomy M. W. poinformował go, gdzie przebywa obwiniony. M. W. wezwał wówczas patrol Policji, z którym udał się we wskazane miejsce. Zastany tam R. D. miał na nogach skradzione buty; jako używane, nie powróciły one już do dalszej sprzedaży.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego z dnia 02 lutego 2017 r.

zeznania świadka M. W. k. 11 - 13

notatka urzędowa k. 3

protokół ujęcia k. 4

R. D. był wielokrotnie karany, w tym za czyny przeciwko mieniu.

Dowód: dane o karalności k. 20, 23 - 26

Obwiniony w czasie popełnienia czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowo - psychiatryczna

Przesłuchany w charakterze obwinionego R. D. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmawiając jednocześnie składania wyjaśnień.

Przyznanie się obwinionego korespondowało z relacją świadka M. W. – pracownika ochrony, który zaobserwował fakt dokonania kradzieży na monitoringu sklepowym, a następnie uczestniczył w ujęciu sprawcy. Zeznania świadka znajdowały z kolei oparcie w dokumentach w postaci notatki urzędowej i protokołu ujęcia.

Rzetelność żadnego z powyższych dowodów nie budziła zastrzeżeń Sądu – wzajemnie się uzupełniając, tworzyły one spójną i logiczną całość, nie pozostawiającą żadnych wątpliwości co do sprawstwa i winy R. D. w zakresie czynu objętego wnioskiem o ukaranie.

Rozważając kwestię wymiaru kary, Sąd jako znaczny ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego – przede wszystkim z uwagi na umyślność jego działania oraz rodzaj dobra, w jakie godził. Okoliczność obciążającą obwinionego stanowiła jego uprzednia karalność.

R. D. niejednokrotnie dopuszczał się czynów zabronionych, w tym przestępstw i wykroczeń przeciwko mieniu, a stosowane wobec niego środki represji karnej nie przynosiły oczekiwanych efektów. Mając zatem na uwadze, że obwiniony jest sprawcą niepoprawnym, Sąd nie dostrzegł możliwości orzeczenia wobec niego kary łagodniejszej niż 20 dni aresztu. Kara ta wyeliminuje na pewien czas obwinionego z funkcjonowania w społeczeństwie, uniemożliwiając mu popełnianie kolejnych czynów zabronionych, bowiem realizacja innych funkcji kary – zważywszy na sposób życia przyjęty przez obwinionego – wydaje się wątpliwa.

Mając na uwadze sytuację materialną obwinionego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.